

Richtsnoeren voor het indienen van informatie bij nationale bevoegde autoriteiten

Richtsnoeren voor het indienen van informatie bij nationale bevoegde autoriteiten

Inleiding

- 1.1 Ingevolge artikel 16 van Verordening (EU) 1094/2010 van 24 november 2010 (hierna: "Eiopa-verordening" of "de Verordening")¹ vaardigt Eiopa aan de bevoegde nationale autoriteiten gerichte richtsnoeren uit over de te volgen werkwijze in de voorbereidingsfase in aanloop naar de toepassing van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (de Solvabiliteit II-richtlijn)².
- 1.2 Deze richtsnoeren zijn gebaseerd op de artikelen 35, 220 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn.
- 1.3 Bij gebrek aan voorbereidende richtsnoeren kunnen Europese bevoegde nationale autoriteiten zich genoodzaakt zien om nationale oplossingen te ontwikkelen om te zorgen voor een degelijk, risicogebaseerd toezicht. In plaats van een consistent en convergerend toezicht in de EU komen dan mogelijk verschillende nationale oplossingen tot stand, wat nadelig is voor een goede werking van de interne markt.
- 1.4 Het is van cruciaal belang dat bij de voorbereiding van Solvabiliteit II een consistente en convergerende aanpak wordt gevolgd. Deze richtsnoeren moeten worden gezien als voorbereidend werk voor Solvabiliteit II, door voor een aantal kernelementen van Solvabiliteit II voorbereidingen te bevorderen. Hiermee moet worden gezorgd voor een gezonde bedrijfsvoering van ondernemingen en dat toezichthouders over voldoende informatie beschikken. Deze elementen zijn het governancestelsel, met inbegrip van het riskmanagementsysteem en een prospectieve beoordeling van de eigen risico's (gebaseerd op de principes van de beoordeling van het eigen risico en de solvabiliteit (*Own Risk and Solvability Assessment*, ORSA), het proces van pre-applicatie voor het gebruik van een intern model, en het aanleveren van informatie aan de bevoegde nationale autoriteiten.
- 1.5 Een tijdige voorbereiding is van essentieel belang om zeker te stellen dat ondernemingen en bevoegde nationale autoriteiten, op het moment dat Solvabiliteit II volledig van toepassing is, goed voorbereid zijn en in staat om het nieuwe systeem toe te passen. Met het oog hierop wordt van de bevoegde nationale autoriteiten verwacht dat zij met de ondernemingen een intensieve dialoog voeren.

¹ PB L 331 van 15.12.2010, blz. 48–83.

² PB L 335 van 17.12.2009, blz. 1-155.

- 1.6 Als onderdeel van de voorbereiding op de tenuitvoerlegging van Solvabiliteit II moeten de bevoegde nationale autoriteiten vanaf 1 januari 2014 de in dit document vervatte richtsnoeren invoeren, zodat verzekerings- en herverzekeringsondernemingen de passende maatregelen nemen met het oog op volledige implementatie van Solvabiliteit II.
- 1.7 De bevoegde nationale autoriteiten moeten Eiopa eind februari van elk jaar voor het voorafgaande jaar een voortgangsverslag sturen over de toepassing van deze richtsnoeren. De uiterste termijn voor het eerste verslag is 28 februari 2015, voor de periode van 1 januari 2014 tot en met 31 december 2014.
- 1.8 Van de bevoegde nationale autoriteiten wordt verwacht dat zij erop toezien dat verzekerings- en herverzekeringsondernemingen maatregelen treffen om de juiste systemen en structuren op te zetten, zodat er een adequate informatie-uitwisseling met de bevoegde nationale autoriteiten kan plaatsvinden.
- 1.9 In de voorbereidingsfase die aan de tenuitvoerlegging van Solvabiliteit II voorafgaat, moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de in deze richtsnoeren beschreven informatie tijdens de voorbereidingsfase van Solvabiliteit II in elk geval wordt ingediend door verzekerings- en herverzekeringsondernemingen en door verzekerings- en herverzekeringsgroepen die een belangrijk deel van de nationale markten vertegenwoordigen. Deze informatie dient te worden ingediend naast eventuele bestaande eisen inzake de rapportage aan toezichthoudende instanties.
- 1.10 Deze voorbereidingsfase dient door de bevoegde nationale autoriteiten en de ondernemingen te worden aangegrepen om een dialoog rond de invoering van rapportagevereisten op gang te brengen of gaande te houden. Van de bevoegde nationale autoriteiten wordt verwacht dat zij de verstrekte informatie in aanmerking nemen. Van de bevoegde nationale autoriteiten wordt niet verwacht dat zij handhavings- of regelgevingsinitiatieven nemen, maar het is wellicht wel passend om de voortgang die wordt geboekt met de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen te bespreken en in kaart te brengen. De gegevens mogen uitsluitend worden gebruikt om te beoordelen of zij voorbereid zijn op de Solvabiliteit II-vereisten en om, waar nodig, hier verbetering in te brengen.
- 1.11 Het is Eiopa's bedoeling dat, ten behoeve van de voorbereidingen, de jaarlijkse informatie één keer wordt ingediend voordat Solvabiliteit II van kracht wordt en dat de driemaandelijkse informatie wordt ingediend met betrekking tot het derde kwartaal van het jaar voorafgaand aan de inwerkingtreding van de Solvabiliteit II-richtlijn. De voorgestelde aanvangsdata voor het indienen van informatie zijn gebaseerd op de aanname dat de Solvabiliteit II-richtlijn van kracht wordt op 1 januari 2016. De indieningsdata zullen eind 2013 opnieuw worden bekeken op basis van de laatste ontwikkelingen met betrekking tot de Omnibus II-richtlijn.

- 1.12 Er mag niet vanuit worden gegaan dat de toezichthoudende autoriteiten bepaalde onder Solvabiliteit II vereiste onderdelen of methoden hebben goedgekeurd.
- 1.13 Wat de informatie over interne modellen betreft, brengt het doel van het indienen van informatie tijdens de voorbereidingsfase met zich mee dat de onderneming zich moet voorbereiden op de mogelijkheid dat het interne model niet wordt goedgekeurd en op het feit dat ondernemingen zich moeten voorbereiden op het indienen van reguliere informatie als de Solvabiliteit II-richtlijn van kracht is.
- 1.14 Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die zich in het proces van pre-applicatie voor het gebruik van een intern model bevinden, moeten informatie indienen over het solvabiliteitskapitaalvereiste (SCR), waarbij zowel de berekening met de standaardformule als de berekening met het volledige of gedeeltelijke interne model aan bod moeten komen. De indiening van de berekening volgens de standaardformule is omschreven in de Richtsnoeren voor de pre-applicatie van interne modellen, terwijl de indiening van de berekening volgens het volledige of gedeeltelijke interne model, voor het doel van het indienen van informatie, is omschreven in deze richtsnoeren. De kwalitatieve rapportage voor de voorbereidingsfase hoeft enkel te bestaan uit een klein deel van de rapportagevereisten die worden genoemd in Solvabiliteit II. Men ging ervan uit dat het indienen van de volledige rapportage te belastend zou zijn en dat de inhoud van deze richtsnoeren reeds een goede voorbereiding zou vormen op de indiening van de volledige kwalitatieve rapportage als de Solvabiliteit II-richtlijn eenmaal van kracht is.
- 1.15 Ook wat de kwantitatieve informatie betreft, omvat de vereiste informatie slechts een deel van het volledige pakket. Het gevolg is dat sommige rapportageonderdelen niet van toepassing zullen zijn gedurende de voorbereidingsfase.
- 1.16 Wat betreft de rapportage op het niveau van afgezonderde fondsen (*ring-fenced funds*, RFF's) is Eiopa van mening dat het van groot belang is dat ondernemingen zich voorbereiden op het berekenen en het indienen van informatie betreffende afgezonderde fondsen, zowel op het niveau van de individuele onderneming als op groepsniveau, omdat dit een belangrijk onderdeel is van Solvabiliteit II. Daarom blijft de eis voor het indienen van informatie voor de belangrijkste materiële RFF's en het resterende gedeelte gehandhaafd, zowel op het niveau van de individuele onderneming als op groepsniveau. Wat betreft de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste op het niveau van de entiteit of de groep, voor ondernemingen met RFF's, zal Eiopa in dialoog gaan met de stakeholders, om zeker te stellen dat een adequate oplossing in de technische specificaties wordt opgenomen.
- 1.17 Als onderdeel van de voorbereiding op de tenuitvoerlegging van Solvabiliteit II kunnen bevoegde nationale autoriteiten mogelijk al gebruik willen maken van

het door Eiopa ontwikkelde classificatiesysteem voor het indienen van informatie. Om die reden was de op dit gebied relevante documentatie beschikbaar gesteld op <https://eiopa.europa.eu/publications/eu-wide-reporting-formats/index.html>. Een nieuwe versie van deze informatie zal in de komende tijd beschikbaar worden gemaakt.

- 1.18 In technische bijlage VI staan de criteria waaraan de ingediende gegevens bij de gegevenscontroles moeten voldoen. Deze bijlage mag niet als representatief worden beschouwd voor de definitieve gegevenscontroles, met name vanwege het feit dat de voorbereidingsfase slechts een deel van het Solvabiliteit II-rapportagepakket bevat.
- 1.19 Onverminderd eventuele toekomstige bepalingen van gelijkwaardigheid van de Europese Commissie en eventuele toekomstige besluiten van groepstoezichthouders, en uitsluitend voor het doel van deze richtsnoeren, mogen verzekerings- en herverzekeringsgroepen, bij toepassing van de methode 2, zoals omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn, solvabiliteitskapitaalvereisten en in aanmerking komend eigen vermogen van verbonden ondernemingen in derde landen gebruiken die zijn berekend conform hun eigen lokale regels.
- 1.20 Van de bevoegde nationale autoriteiten wordt verwacht dat zij erop toezien dat deze richtsnoeren worden toegepast op een wijze die proportioneel is aan de aard, omvang en complexiteit van de risico's die verbonden zijn met de werkzaamheden van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming. Het proportionaliteitsbeginsel komt al in de richtsnoeren tot uitdrukking doordat dit beginsel erin is opgenomen en ook door de introductie van drempels voor bepaalde onderdelen.
- 1.21 Voor de driemaandelijke rapportage van de balans, met uitzondering van de technische voorzieningen, in de voorbereidingsfase alleen voor het derde kwartaal van 2015, moeten proportionaliteit en materialiteit in relatie tot kwartaalgegevens beoordeeld worden. Bij de beoordeling van materialiteit wordt erkend dat de waardering op driemaandelijke basis in grotere mate gebaseerd mag worden op schattingen en schattingsmethoden dan het geval is bij de jaarlijkse financiële informatie. De procedures met betrekking tot de waardering op driemaandelijke basis moeten zodanig ontworpen zijn dat de resulterende informatie betrouwbaar is en voldoet aan de normen in Solvabiliteit II en dat alle materiële informatie gerapporteerd wordt die nodig is voor een goed begrip van de gegevens.
- 1.22 Voor de berekening van de technische voorzieningen gedurende het jaar, in het bijzonder de berekening op driemaandelijke basis, en in de voorbereidingsfase alleen voor het derde kwartaal van 2015, mag gebruik gemaakt worden van vereenvoudigde methodes bij het berekenen van de risicomarge en de beste schatting (dit zal uitgebreider worden toegelicht door Eiopa).

- 1.23 Eiopa heeft ook de specifieke situatie van verzekerings- en herverzekeringscaptives in beschouwing genomen, in het bijzonder ten aanzien van de indiening van de driemaandelijkse informatie. Eiopa is van mening dat de voorbereidingsfase in lijn moet zijn met het definitieve kader van Solvabiliteit II, maar ook de geest van infasering moet hebben. Daarom heeft Eiopa besloten de bevoegde nationale autoriteiten toe te staan om verzekerings- en herverzekeringscaptives die binnen het te dekken marktaandeel vallen, uit te sluiten van de eis tot het indienen van informatie in relatie tot het derde kwartaal van 2015. Verzekerings- en herverzekeringscaptives moeten wel de jaarlijkse informatie indienen en dienen te worden meegenomen in de berekening van het te dekken marktaandeel.
- 1.24 Eiopa benadrukt dat deze oplossing voor de driemaandelijkse rapportage de toekomstige eisen die binnen Solvabiliteit II voor het indienen van de driemaandelijkse informatie zullen gelden voor verzekerings- en herverzekeringscaptives onverlet laat.
- 1.25 De richtsnoeren zijn van toepassing op zowel individuele verzekerings- en herverzekeringsondernemingen als op het niveau van de verzekerings- en herverzekeringsgroep. Verzekerings- en herverzekeringsgroepen moeten zich naast deze richtsnoeren ook houden aan de richtsnoeren voor groepen.
- 1.26 Om die reden staat bij de in de afdelingen I, II, III en VIII beschreven richtsnoeren duidelijk aangegeven of ze van toepassing zijn op individuele verzekerings- of herverzekeringsondernemingen of op het niveau van de verzekerings- of herverzekeringsgroep. De afdelingen IV, V, VI, VII en IX zijn van toepassing op individuele verzekerings- of herverzekeringsondernemingen en mutatis mutandis ook op het niveau van de verzekerings- en herverzekeringsgroep, waarbij in de richtsnoeren 26 en 33 staat gespecificeerd hoe deze richtsnoeren van toepassing zijn op het niveau van de verzekerings- en herverzekeringsgroep.
- 1.27 Er wordt niet om een theoretisch minimumkapitaalvereiste voor gemengde verzekeringsondernemingen gevraagd, aangezien dat buiten het toepassingsgebied van deze richtsnoeren valt.
- 1.28 De richtsnoeren zijn van kracht vanaf 1 januari 2014.

Afdeling I: Algemene bepalingen voor richtsnoeren

Richtsnoer 1 – Algemene bepalingen voor richtsnoeren

- 1.29 De bevoegde nationale autoriteiten moeten de nodige stappen ondernemen om ervoor te zorgen dat vanaf 1 januari 2014 de onderhavige richtsnoeren voor het indienen van informatie bij de bevoegde nationale autoriteiten worden toegepast.
- 1.30 De bevoegde nationale autoriteiten moeten erop toezien dat verzekerings- en herverzekeringsondernemingen en -groepen de nodige stappen ondernemen om:
- a) systemen en structuren op te zetten die informatie van hoge kwaliteit voor toezichtdoeleinden verstrekken, en;
 - b) de in onderhavige richtsnoeren genoemde kwalitatieve en kwantitatieve informatie bij hun bevoegde nationale autoriteiten in te dienen zodat de bevoegde nationale autoriteiten de kwaliteit van de informatie en de geboekte voortgang kunnen controleren en beoordelen.

Richtsnoer 2 – Voortgangsverslag aan Eiopa

- 1.31 De bevoegde nationale autoriteiten moeten Eiopa uiterlijk eind februari van elk jaar een voortgangsverslag sturen over de toepassing van deze richtsnoeren in het voorafgaande kalenderjaar. De uiterste termijn voor het eerste verslag is 28 februari 2015, voor de periode van 1 januari 2014 tot en met 31 december 2014.

Afdeling II: Toepassingsgebied van het indienen van informatie – Toe te passen drempels

Richtsnoer 3 – Drempels voor de indiening van jaarlijkse kwantitatieve informatie voor de individuele ondernemingen

- 1.32 Overeenkomstig artikel 35 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die volgens de criteria in de richtsnoeren 5 tot en met 7 ten minste 80% van de nationale markt vertegenwoordigen, het in richtsnoer 13 beschreven pakket jaarlijkse kwantitatieve informatie indienen bij de bevoegde nationale autoriteit.

Richtsnoer 4 – Drempels voor de indiening van driemaandelijke kwantitatieve informatie voor de individuele ondernemingen

- 1.33 Overeenkomstig artikel 35 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die volgens de criteria in de richtsnoeren 5 tot en met 7 ten minste 50% van de nationale markt vertegenwoordigen, het in richtsnoer 16 beschreven pakket driemaandelijke informatie indienen bij de bevoegde nationale autoriteit.

Richtsnoer 5 – Marktaandeel voor de individuele ondernemingen

- 1.34 De bevoegde nationale autoriteiten moeten het nationale marktaandeel waarnaar in de richtsnoeren 3 en 4 wordt verwezen, berekenen op basis van de gegevens die door de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen worden ingediend in het kader van het toezicht op de jaarverslagperiode die eindigt in 2012.
- 1.35 Bij de bepaling van het nationale marktaandeel dienen de volgende ondernemingen te worden uitgezonderd:
- a) verzekerings- en herverzekeringsondernemingen buiten de EER die via een bijkantoor een aandeel in de nationale markt hebben;
 - b) overige verzekerings- en herverzekeringsondernemingen binnen de EER die via een bijkantoor of via het verrichten van diensten een aandeel in de nationale markt hebben.
- 1.36 Schade- en levensverzekeringsactiviteiten dienen apart te worden beschouwd.

Richtsnoer 6 – Berekening van het marktaandeel voor levensverzekeringsactiviteiten

- 1.37 Voor levensverzekeringsactiviteiten moeten de bevoegde nationale autoriteiten:
- a) de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen in kaart brengen die het levensverzekerings- of herverzekeringsbedrijf uitoefenen en die naar verwachting binnen de reikwijdte van de Solvabiliteit II-richtlijn vallen op de ingangsdatum, gebaseerd op de beschikbare informatie op het moment van kennisgeving;
 - b) het marktaandeel van elk van hen berekenen, waarbij het bedrag van de bruto technische voorzieningen voor levensverzekeringen wordt gedeeld door het totale bedrag van de bruto technische voorzieningen voor levensverzekeringen van alle verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die in de voorgaande paragraaf worden bedoeld, en;
 - c) de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen in kaart brengen waarvoor het in de voorgaande paragr berekende geaccumuleerde marktaandeel 80% of meer is met het oog op richtsnoer 3 en 50% of meer is met het oog op richtsnoer 4.

Richtsnoer 7 – Berekening van het marktaandeel voor schadeverzekeringsactiviteiten

- 1.38 Voor schadeverzekeringsactiviteiten moeten de bevoegde nationale autoriteiten:
- a) de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen in kaart brengen die in het schadeverzekerings- of -herverzekeringsbedrijf actief zijn en die naar verwachting binnen de reikwijdte van de Solvabiliteit II-richtlijn vallen op de ingangsdatum, gebaseerd op de beschikbare informatie op het moment van kennisgeving;

- b) het marktaandeel van elk van hen berekenen, waarbij het bedrag van de bruto geboekte premie-inkomsten uit schadeverzekeringen, inclusief directe verzekeringen en herverzekeringen, wordt gedeeld door het totale bedrag van de bruto geboekte premie-inkomsten uit schadeverzekeringen, inclusief directe verzekeringen en herverzekeringen, van alle verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die in de voorgaande paragraaf worden bedoeld, en;
- c) de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen in kaart brengen waarvoor het in de voorgaande paragraaf berekende geaccumuleerde marktaandeel 80% of meer is met het oog op richtsnoer 3 en 50% of meer is met het oog op richtsnoer 4.

Richtsnoer 8 – Kennisgeving door de bevoegde nationale autoriteiten aan verzekerings- en herverzekeringsondernemingen

- 1.39 De bevoegde nationale autoriteiten moeten de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die binnen deze drempels vallen, hiervan uiterlijk elf maanden vóór de in richtsnoer 35 aangegeven eerste peildata voor het indienen van de informatie in kennis stellen.

Richtsnoer 9 – Drempels voor de jaarlijkse kwantitatieve informatie op groepsniveau

- 1.40 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat op zijn minst de deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen of verzekeringsholdings aan het hoofd van een verzekerings- of herverzekeringsgroep met meer dan 12 miljard euro of een gelijkwaardig bedrag in nationale valuta aan totaal vermogen op de geconsolideerde jaarrekening voor de rapportageperiode die in 2012 afloopt, het in richtsnoer 17 beschreven pakket jaarlijkse kwantitatieve informatie indienen bij de groepstoezichthouder.
- 1.41 Het gelijkwaardige bedrag in nationale valuta dient te worden berekend door de wisselkoers toe te passen die van toepassing was aan het einde van de rapportageperiode voor toezichtdoeleinden, zoals bedoeld in het voorgaande artikel.
- 1.42 Als er in een lidstaat geen enkele verzekerings- of herverzekeringsgroep met een hoofdkantoor op het grondgebied van die lidstaat onder artikel 1.41 valt, is het aan de bevoegde nationale autoriteit om te beslissen of verzekerings- of herverzekeringsgroepen met het hoofdkantoor op het grondgebied van de lidstaat het in richtsnoer 17 beschreven pakket jaarlijkse kwantitatieve informatie bij de groepstoezichthouder moeten indienen, waarbij minimaal rekening wordt gehouden met de aard, de omvang en de complexiteit van de

risico's die inherent zijn aan de activiteiten van de groep en het belang van de groep op de lokale markt.

- 1.43 Als methode 2, zoals bedoeld in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn, wordt gebruikt, moet de bevoegde nationale autoriteit erop toezien dat de totale activa worden berekend en aan de groepstoezichthouder worden doorgegeven door de groep. De totale activa worden berekend op basis van de proportionele som van alle totale activa van de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen en verzekeringsholdings die tot de groep behoren binnen het bereik van de groepssolvabiliteitsberekening.

Richtsnoer 10 – Drempels voor de indiening van driemaandelijke kwantitatieve rapportages op groepsniveau

- 1.44 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat op zijn minst de deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen of verzekeringsholdings aan het hoofd van een verzekerings- of herverzekeringsgroep met meer dan 12 miljard euro of een gelijkwaardig bedrag in nationale valuta aan totaal vermogen op de geconsolideerde jaarrekening voor de rapportageperiode die in 2012 afloopt, het in richtsnoer 20 beschreven pakket driemaandelijke kwantitatieve informatie indienen bij de groepstoezichthouder.
- 1.45 Het gelijkwaardige bedrag in nationale valuta dient te worden berekend door de wisselkoers toe te passen die van toepassing was aan het einde van de rapportageperiode voor toezichtdoeleinden, zoals bedoeld in het voorgaande artikel, plaatsvond.
- 1.46 Als er in een lidstaat geen enkele verzekerings- of herverzekeringsgroep met een hoofdkantoor op het grondgebied van die lidstaat onder artikel 1.45 valt, is het aan de bevoegde nationale autoriteit om te beslissen of verzekerings- of herverzekeringsgroepen met het hoofdkantoor op het grondgebied van de lidstaat de in richtsnoer 20 beschreven driemaandelijke kwantitatieve rapportage bij de groepstoezichthouder moeten indienen, waarbij minimaal rekening wordt gehouden met de aard, de omvang en de complexiteit van de risico's die inherent zijn aan de activiteiten van de groep en het belang van de groep op de lokale markt.
- 1.47 Als methode 2, zoals bedoeld in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn, wordt gebruikt, moet de bevoegde nationale autoriteit erop toezien dat de totale activa worden berekend en aan de bevoegde nationale autoriteit worden gecommuniceerd door de groep. De totale activa worden berekend op basis van de proportionele som van alle totale activa van de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen en verzekeringsholdings die tot de groep behoren binnen het bereik van de groepssolvabiliteitsberekening.

Richtsnoer 11 – Kennisgeving door de bevoegde nationale autoriteiten aan een deelnemende verzekerings- en herverzekeringsonderneming of een verzekeringsholding aan het hoofd van een verzekerings- of herverzekeringsgroep

1.48 De bevoegde nationale autoriteiten dienen de deelnemende verzekerings- en herverzekeringsonderneming of verzekeringsholding aan het hoofd van een verzekerings- of herverzekeringsgroep die binnen deze drempels valt, uiterlijk elf maanden vóór de in richtsnoer 35 aangegeven eerste peildata voor het indienen van de informatie in kennis te stellen van het feit dat zij de in richtsnoer 20 beschreven driemaandelijks kwantitatieve rapportage en de in richtsnoer 17 beschreven jaarlijkse kwantitatieve rapportage bij de groepstoezichthouder moeten indienen.

Richtsnoer 12 – Drempels voor de kwalitatieve rapportage

1.49 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat verzekerings- en herverzekeringsondernemingen en de deelnemende verzekerings- en herverzekeringsonderneming of verzekeringsholding die binnen het toepassingsgebied van de richtsnoeren 3 en 9 vallen, de in de afdelingen IV tot en met VI van deze richtsnoeren beschreven kwalitatieve informatie indienen bij de betreffende bevoegde nationale autoriteiten.

Afdeling III: Kwantitatieve informatie

Richtsnoer 13 – Jaarlijkse kwantitatieve informatie op individueel niveau

1.50 Overeenkomstig artikel 35 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat individuele verzekerings- en -herverzekeringsondernemingen die binnen het toepassingsgebied van richtsnoer 3 vallen, jaarlijks bij de bevoegde nationale autoriteit de volgende onderdelen indienen, zoals omschreven in technische bijlage I, tot op het detailniveau beschreven in technische bijlage II, en met gebruik van de hieronder aangegeven verwijzingen:

- a) S.01.01.b – Inhoud van de ingediende informatie
- b) S.01.02.b – Basisinformatie;
- c) S.02.01.b – Balans;
- d) S.02.02.b – Activa en passiva per valuta;
- e) S.06.02.b – Lijst van activa;
- f) S.08.01.b – Open posities afgeleide instrumenten;
- g) S.12.01.b – Technische voorzieningen inzake levensverzekeringen en ziektekostenverzekeringen vergelijkbaar met levensverzekeringstechnieken;
- h) S.17.01.b – Technische voorzieningen inzake schadeverzekeringen;
- i) S.23.01.b – Eigen vermogen;
- j) S.25.01.b – Solvabiliteitskapitaalvereiste – de standaardformule of gedeeltelijk interne modellen;
- k) S.25.02.b – Solvabiliteitskapitaalvereiste – gedeeltelijk interne modellen;
- l) S.25.03.b – Solvabiliteitskapitaalvereiste – geheel interne modellen;

- m) S.26.01.b – Solvabiliteitskapitaalvereiste – Marktrisico;
- n) S.26.02.b – Solvabiliteitskapitaalvereiste – Tegenpartijrisico;
- o) S.26.03.b – Solvabiliteitskapitaalvereiste – Levensverzekeringstechnisch risico;
- p) S.26.04.b – Solvabiliteitskapitaalvereiste – Ziektekostenverzekeringstechnisch risico;
- q) S.26.05.b – Solvabiliteitskapitaalvereiste – Schadeverzekeringstechnisch risico;
- r) S.26.06.b – Solvabiliteitskapitaalvereiste – Operationeel risico;
- s) S.27.01.b – Solvabiliteitskapitaalvereiste – Rampenrisicoschadeverzekeringen;
- t) S.28.01.b – Minimumkapitaalvereiste – Niet-gemengde ondernemingen, en;
- u) S.28.02.b – Minimumkapitaalvereiste – Gemengde ondernemingen.

- 1.51 De informatie zoals bedoeld in d) dient ingediend te worden voor het aantal valuta waarmee ten minste 90% van de totale activa en passiva wordt gerapporteerd, uitgaande van de onderliggende valuta's van het actief of passief.
- 1.52 De informatie per land zoals bedoeld onder g) en h) dient te worden ingediend voor het land van herkomst, aangevuld met informatie van een zodanig aantal van de overige landen dat 90% van de beste schatting voor directe transacties voor een bepaalde branche wordt gedekt, waarbij de rest wordt aangegeven in de onderdelen "Voor landen binnen de Europese Economische Ruimte buiten de materialiteitsdrempel" of "Voor landen buiten de Europese Economische Ruimte buiten de materialiteitsdrempel".

Richtsnoer 14 – Jaarlijkse kwantitatieve informatie op individueel niveau – Interne modellen

- 1.53 De bevoegde nationale autoriteiten moeten erop toezien dat verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die van de betreffende bevoegde nationale autoriteiten toestemming hebben gekregen om toe te treden tot het proces van pre-applicatie voor het gebruik van een intern model voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste, jaarlijks, binnen de in richtsnoer 35 genoemde indieningstermijnen, de in richtsnoer 13 genoemde relevante informatie bij de bevoegde nationale autoriteit indienen.
- 1.54 Voor de informatie met betrekking tot de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste met het interne model, dient de in m) tot en met s) van richtsnoer 13 bedoelde relevante informatie inzake de specifieke categorisatie van risico's van het specifieke interne model en eventuele door de bevoegde nationale autoriteit opgevraagde extra informatie over het interne model in het proces van pre-applicatie, te worden ingediend met behulp van specifieke sjablonen die met de betreffende bevoegde nationale autoriteit zijn overeengekomen.

Richtsnoer 15 – Jaarlijkse kwantitatieve informatie op individueel niveau – Afgezonderde fondsen ("Ring-fenced funds")

- 1.55 In aanvulling op de informatie over het solvabiliteitskapitaalvereiste met betrekking tot de onderneming als geheel, moet de informatie als bedoeld in j) van richtsnoer 13 worden ingediend, afzonderlijk voor het afgezonderde fonds met het meest materiële theoretische solvabiliteitskapitaalvereiste en voor het resterende gedeelte van de bedrijfsuitoefening van de onderneming met gebruik van S.25.01.I.
- 1.56 De informatie als bedoeld in m) tot en met s) van richtsnoer 13 moet afzonderlijk voor het afgezonderde fonds met het meest materiële theoretische solvabiliteitskapitaalvereiste en voor het resterende gedeelte van de bedrijfsuitoefening van de onderneming worden ingediend met gebruik van S.26.01.I tot en met S.26.06.I en S.27.01.I.
- 1.57 Wanneer een onderneming een intern model gebruikt voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste, moet, wanneer de relevante informatie als bedoeld in k) en l) van richtsnoer 13 wordt ingediend, het theoretische solvabiliteitskapitaalvereiste voor materiële afgezonderde fondsen en het resterende gedeelte worden opgenomen via de specifieke sjablonen die zijn overeengekomen met de betreffende bevoegde nationale autoriteit.

Richtsnoer 16 – Driemaandelijke kwantitatieve informatie op individueel niveau

- 1.58 Overeenkomstig artikel 35 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat individuele verzekerings- en -herverzekeringsondernemingen die binnen het toepassingsgebied van richtsnoer 4h vallen, driemaandelijks, bij de bevoegde nationale autoriteit de volgende onderdelen indienen, zoals omschreven in technische bijlage I, tot op het detailniveau beschreven in technische bijlage II, en met gebruik van de hieronder aangegeven verwijzingen:
- a) S.01.01.a – Inhoud van de ingediende informatie
 - b) S.01.02.a – Basisinformatie;
 - c) S.02.01.a – Balans;
 - d) S.06.02.a – Lijst van activa;
 - e) S.08.01.a – Open posities afgeleide instrumenten;
 - f) S.12.01.a – Technische voorzieningen inzake levensverzekeringen en ziektekostenverzekeringen vergelijkbaar met levensverzekeringstechnieken;
 - g) S.17.01.a – Technische voorzieningen inzake schadeverzekeringen;
 - h) S.23.01.a – Eigen vermogen;
 - i) S.28.01.a – Minimumkapitaalvereiste – Niet-gemengde ondernemingen, en;
 - j) S.28.02.a – Minimumkapitaalvereiste – Gemengde ondernemingen.

- 1.59 Niettegenstaande richtsnoer 4 mogen nationale bevoegde autoriteiten verzekerings- en herverzekeringscaptives uitzonderen van de eis tot indiening van de in het vorige artikel genoemde informatie.

Richtsnoer 17 – Jaarlijkse kwantitatieve informatie op groepsniveau

- 1.60 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen of verzekeringsholdings aan het hoofd van een verzekerings- of herverzekeringsgroep die binnen het toepassingsgebied van richtsnoer 9 vallen, jaarlijks bij de bevoegde nationale autoriteit de volgende onderdelen indienen, zoals omschreven in technische bijlage I, tot op het detailniveau beschreven in technische bijlage II, en met gebruik van de hieronder aangegeven verwijzingen:

- a) S.01.01.g – Inhoud van de ingediende informatie;
- b) S.01.02.g – Basisinformatie;
- c) S.02.01.g – Balans, wanneer methode 1 zoals omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt, hetzij alleen, hetzij in combinatie met methode 2 zoals omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn;
- d) S.06.02.g – Lijst van activa;
- e) S.08.01.g – Open posities afgeleide instrumenten;
- f) S.23.01.g – Eigen vermogen;
- g) S.25.01.g – Solvabiliteitskapitaalvereiste – standaardformule of gedeeltelijk interne modellen, wanneer methode 1, zoals omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn, wordt gebruikt, hetzij alleen, hetzij in combinatie met methode 2, zoals omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn;
- h) S.25.02.g – Solvabiliteitskapitaalvereiste – gedeeltelijk interne modellen, wanneer methode 1, zoals omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn, wordt gebruikt, hetzij alleen, hetzij in combinatie met methode 2 zoals omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn;
- i) S.25.03.g – Solvabiliteitskapitaalvereiste – geheel interne modellen, wanneer methode 1, zoals omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn, wordt gebruikt, hetzij alleen, hetzij in combinatie met methode 2 zoals omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn;
- j) S.26.01.g – Solvabiliteitskapitaalvereiste – Marktrisico, wanneer methode 1 zoals omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt, hetzij alleen, hetzij in combinatie met methode 2 zoals omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn;
- k) S.26.02.g – Solvabiliteitskapitaalvereiste – Tegenpartijrisico, wanneer methode 1 zoals omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt, hetzij alleen, hetzij in combinatie met methode 2 zoals omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn;
- l) S.26.03.g – Solvabiliteitskapitaalvereiste – Levensverzekeringstechnisch risico, wanneer methode 1 zoals omschreven in artikel 230 van de

Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt, hetzij alleen, hetzij in combinatie met methode 2 zoals omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn;

- m) S.26.04.g – Solvabiliteitskapitaalvereiste – Ziektekostenverzekeringstechnisch risico, wanneer methode 1 zoals omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt, hetzij alleen, hetzij in combinatie met methode 2 zoals omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn;
- n) S.26.05.g – Solvabiliteitskapitaalvereiste – Schadeverzekeringstechnisch risico, wanneer methode 1 zoals omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt, hetzij alleen, hetzij in combinatie met methode 2 zoals omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn;
- o) S.26.06.g – Solvabiliteitskapitaalvereiste – Operationeel risico, wanneer methode 1 zoals omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt, hetzij alleen, hetzij in combinatie met methode 2 zoals omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn;
- p) S.27.01.g – Solvabiliteitskapitaalvereiste – Rampenrisicoschadeverzekeringen, wanneer methode 1 zoals omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt, hetzij alleen, hetzij in combinatie met methode 2 zoals omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn;
- q) S.32.01.g – Ondernemingen binnen het bereik van de groep;
- r) S.33.01.g – Vereisten die gelden voor verzekeringen en herverzekeringen op individueel niveau;
- s) S.34.01.g – Individuele vereisten die gelden voor andere gereguleerde en niet-gereguleerde financiële ondernemingen waaronder verzekeringsholdings, en;
- t) S.35.01.g – Bijdrage aan technische voorzieningen op groepsniveau.

1.61 Overeenkomstig artikel 220, lid 2, van de Solvabiliteit II-richtlijn, niettegenstaande artikel 1.63, moeten bevoegde nationale autoriteiten, indien zij met betrekking tot een bepaalde groep de rol van groepstoezichthouder vervullen, na overleg met de andere betrokken toezichthoudende autoriteiten en de groep zelf, een mening vormen of een verzekerings- of herverzekeringsgroep methode 2 zoals omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn of een combinatie van methode 1, zoals omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn, en methode 2, zoals omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn, mag toepassen indien de uitsluitende toepassing van methode 1 ongepast zou zijn met betrekking tot bedrijfsactiviteiten in de EER.

1.62 Met betrekking tot ondernemingen uit derde landen moeten de verzekerings- of herverzekeringsgroep en de groepstoezichthouder een dialoog voeren over de

berekeningsmethode die de groep in de voorbereidingsfase zal gebruiken om de groepssolvabiliteit te bepalen. De verzekerings- of herverzekeringsgroep moet aan de groepstoezichthouder uitleggen waarom de uitsluitende toepassing van methode 1 als niet passend wordt beschouwd.

- 1.63 In de voorbereidingsfase moet de groep beslissen welke methode wordt gebruikt, waarbij de uitkomst van de dialoog met de groepstoezichthouder in de overweging wordt betrokken. Als de groep de intentie heeft om in de voorbereidingsfase methode 2 of de combinatie van methode 1, zoals omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn, en methode 2 zoals omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn te gebruiken, en als dit niet overeenkomt met de uitkomst van de dialoog, moet de verzekerings- of herverzekeringsgroep de reden voor deze afwijking aan de groepstoezichthouder meedelen voordat in de voorbereidingsfase met de solvabiliteitsberekening wordt gestart.
- 1.64 Het gebruik van methode 2 of de combinatie van methode 1, zoals omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn, en methode 2 zoals omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt toegepast onverminderd enige toekomstige beslissing van de groepstoezichthouder als Solvabiliteit II van kracht is.

Richtsnoer 18 – Jaarlijkse kwantitatieve informatie op groepsniveau – Interne modellen

- 1.65 De bevoegde nationale autoriteiten moeten erop toezien dat groepen die van de betreffende bevoegde nationale autoriteit toestemming hebben gekregen om toe te treden tot het proces van pre-applicatie voor het gebruik van een intern model voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste, jaarlijks binnen de in richtsnoer 35 genoemde indieningstermijnen, de in richtsnoer 17 genoemde relevante informatie bij de bevoegde nationale autoriteit indienen.
- 1.66 In het geval van een intern model voor een groep die zich in het proces van pre-applicatie bevindt en dat zal worden gebruikt voor de berekening van zowel het solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep als een aantal solvabiliteitskapitaalvereisten van verbonden ondernemingen, moet de informatie met betrekking tot de berekening van het solvabiliteitsvereiste met het interne model, de onder j) tot en met p) van richtsnoer 17 genoemde relevante informatie inzake de specifieke categorisatie van risico's van het specifieke interne model en eventuele door de bevoegde nationale autoriteit opgevraagde extra informatie over het interne model dat zich in het proces van pre-applicatie bevindt, worden ingediend met behulp van specifieke sjablonen die met de betreffende bevoegde nationale autoriteit zijn overeengekomen.

Richtsnoer 19 – Jaarlijkse kwantitatieve informatie op groepsniveau – Afgezonderde fondsen (“Ring-fenced funds”)

- 1.67 Wanneer methode 1, zoals omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn, uitsluitend of in combinatie met methode 2 zoals omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt toegepast, moet, in aanvulling op de informatie over het solvabiliteitsvereiste op groepsniveau, de informatie als bedoeld onder g) van richtsnoer 17 ingediend worden, afzonderlijk voor het afgezonderde fonds met het meest materiële theoretische solvabiliteitskapitaalvereiste en voor het resterende gedeelte van de bedrijfsactiviteit van de groep met gebruik van S.25.01.n.
- 1.68 Wanneer methode 1, zoals omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn, uitsluitend of in combinatie met methode 2 zoals omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt toegepast, moet de informatie als bedoeld onder j) tot en met p) van richtsnoer 17 ingediend worden, afzonderlijk voor het afgezonderde fonds met het meest materiële theoretische solvabiliteitskapitaalvereiste en voor het resterende gedeelte van de bedrijfsuitoefening van de groep met gebruik van S.26.01.n tot en met S.26.06.n en S.27.01.n.
- 1.69 Wanneer methode 2, zoals omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt toegepast, moet de informatie als bedoeld onder r) van richtsnoer 17, in de cellen B1 tot en met B7 zoals omschreven in bijlage II, ingediend worden voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, afzonderlijk voor de onderneming als geheel voor het afgezonderde fonds met het meest materiële theoretische solvabiliteitskapitaalvereiste en voor het resterende gedeelte van de bedrijfsuitoefening.
- 1.70 Wanneer de onderneming een intern model gebruikt voor de berekening van het solvabiliteitskapitaalvereiste, dient wanneer de relevante informatie als bedoeld onder h) en i) van richtsnoer 17 wordt ingediend, het theoretische solvabiliteitskapitaalvereiste voor materiële afgezonderde fondsen en het resterende gedeelte opgenomen te worden, via de specifieke sjablonen die zijn overeengekomen met de betreffende bevoegde nationale autoriteit.

Richtsnoer 20 – Driemaandelijke kwantitatieve informatie op groepsniveau

- 1.71 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen of verzekeringsholdings aan het hoofd van een verzekerings- of herverzekeringsgroep die binnen het toepassingsgebied van richtsnoer 10 vallen, driemaandelijks bij de bevoegde nationale autoriteit de volgende onderdelen indienen, zoals omschreven in technische bijlage I, tot op het detailniveau beschreven in technische bijlage II en met gebruik van de hieronder aangegeven verwijzingen:

a) S.01.01.f – Inhoud van de ingediende informatie;

- b) S.01.02.f – Basisinformatie;
- c) S.02.01.f – Balans, wanneer methode 1 zoals omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt, hetzij alleen, hetzij in combinatie met methode 2, zoals omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn;
- d) S.06.02.f – Lijst van activa;
- e) S.08.01.f – Open posities afgeleide instrumenten, en;
- f) S.23.01.f – Eigen vermogen.

Afdeling IV: Kwalitatieve informatie over het governancesysteem

Richtsnoer 21 – Informatie over algemene governancevereisten

- 1.72 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de kwalitatieve rapportage, zoals bedoeld in richtsnoer 12, de volgende informatie bevat met betrekking tot de algemene governancevereisten aan verzekerings- en herverzekeringsondernemingen:
- a) informatie op basis waarvan de bevoegde nationale autoriteit een goed inzicht in het governancesysteem binnen de onderneming krijgt en de geschiktheid van dat systeem voor de bedrijfsstrategie en de activiteiten van de onderneming kan beoordelen;
 - b) informatie met betrekking tot het delegeren van verantwoordelijkheden, rapportagelijnen en de toewijzing van functies binnen de onderneming, en;
 - c) de structuur van het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan van de onderneming, met een omschrijving van hun belangrijkste taken en verantwoordelijkheden en een korte omschrijving van de scheiding van verantwoordelijkheden binnen deze organen, met name of er binnen deze organen relevante commissies bestaan, alsmede een omschrijving van de belangrijkste taken en verantwoordelijkheden van sleutelfuncties die door dergelijke organen worden vervuld.

Richtsnoer 22 – Informatie over deskundigheids- en betrouwbaarheidsvereisten

- 1.73 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de kwalitatieve rapportage, zoals bedoeld in richtsnoer 12, de volgende informatie bevat met betrekking tot de naleving van de deskundigheids- en betrouwbaarheidsvereisten van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen:
- a) een lijst met personen binnen de onderneming of buiten de onderneming, indien de onderneming sleutelfuncties heeft uitbesteed, die sleutelfuncties vervullen, en;

- b) informatie over het beleid en de processen die de onderneming heeft opgezet om te garanderen dat deze mensen deskundig en betrouwbaar zijn.

Richtsnoer 23 – Informatie over het riskmanagementsysteem

1.74 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de kwalitatieve rapportage, zoals bedoeld in richtsnoer 12, de volgende informatie bevat met betrekking tot het riskmanagementsysteem van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen:

- a) een omschrijving van het riskmanagementsysteem van de onderneming dat bestaat uit strategieën, processen en rapportageprocedures, en van de manier waarop zij, op een doorlopende basis, de risico's waaraan zij blootstaat of blootgesteld zou kunnen worden, op individueel en geaggregeerd niveau, effectief kan onderkennen, meten, bewaken, beheren en rapporteren;
- b) een omschrijving van hoe het riskmanagementsysteem, met inbegrip van de riskmanagementfunctie, in de organisatiestructuur en het besluitvormingsproces van de onderneming wordt geïmplementeerd en geïntegreerd;
- c) informatie over de riskmanagementstrategieën, -doelen en -processen van de onderneming, alsmede de rapportageprocedures voor iedere risicocategorie, met een toelichting over de manier waarop deze worden gedocumenteerd, bewaakt en gehandhaafd;
- d) informatie over hoe de onderneming aan haar verplichting voldoet in relatie tot het "prudent person"-beginsel zoals beschreven in de richtsnoeren 22 tot en met 30 ten aanzien van het governancestelsel, en;
- e) informatie over hoe de onderneming controleert of de kredietbeoordelingen van externe kredietbeoordelingsinstellingen correct zijn, met inbegrip van hoe en in welke mate kredietbeoordelingen van externe kredietbeoordelingsinstellingen worden gebruikt.

Richtsnoer 24 – Informatie over het internecontrolesysteem

1.75 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de kwalitatieve rapportage, zoals bedoeld in richtsnoer 12, de volgende informatie bevat met betrekking tot het internecontrolesysteem van de verzekerings- en herverzekeringsonderneming:

- a) een omschrijving van het internecontrolesysteem van de onderneming;
- b) informatie over de belangrijkste procedures van het internecontrolesysteem, en;

- c) een omschrijving van hoe de compliancefunctie wordt toegepast.

Richtsnoer 25 – Aanvullende informatie

- 1.76 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de kwalitatieve rapportage, zoals bedoeld in richtsnoer 12, ook eventuele andere materiële informatie bevat met betrekking tot het governancestelsel van de verzekerings- en herverzekeringsonderneming.

Richtsnoer 26 – Informatie over het governancestelsel - Groepen

- 1.77 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de richtsnoeren 21 tot en met 25 worden toegepast op groepen.
- 1.78 De bevoegde nationale autoriteiten moeten erop toezien dat groepen daarnaast de volgende informatie verschaffen:
 - a) een omschrijving van hoe de riskmanagement- en internecontrolesystemen en rapportageprocedures in alle ondernemingen die onder het groepstoezicht vallen, consequent worden toegepast, zoals bedoeld in de richtsnoeren ten aanzien van het governancestelsel;
 - b) indien van toepassing, een verklaring dat de deelnemende verzekerings- en herverzekeringsonderneming of de verzekeringsholding gebruik heeft gemaakt van de optie om een enkel document inzake de prospectieve beoordeling van de eigen risico's uit te voeren, zoals bedoeld in de richtsnoeren 20 tot en met 23 over prospectieve beoordeling van de eigen risico's, en;
 - c) informatie over alle materiële uitbestedingsafspraken binnen de groep;
 - d) kwalitatieve en kwantitatieve informatie over specifieke risico's op groepsniveau die van wezenlijk belang zijn.

Richtsnoer 27 – Informatie over de governancestructuur

- 1.79 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de kwalitatieve rapportage, zoals bedoeld in richtsnoer 12, een schema van de organisatiestructuur omvat waarin de posities van de houders van sleutelposities staan weergegeven binnen de informatie over de governancestructuur.

Afdeling V: Kwalitatieve informatie over kapitaalbeheer

Richtsnoer 28 – Informatie over eigen vermogen

- 1.80 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de kwalitatieve rapportage, zoals bedoeld in richtsnoer 12, de volgende informatie bevat met betrekking tot

het eigen vermogen van de verzekerings- en herverzekeringsonderneming en de groep:

- a) een kwantitatieve en kwalitatieve toelichting op materiële verschillen tussen het vermogen zoals dat staat vermeld in de jaarrekeningen van de onderneming en het overschot van de activa boven de verplichtingen zoals berekend voor solvabiliteitsdoeleinden, en;
- b) informatie over de structuur, omvang en kwaliteit van het kernvermogen en aanvullend eigen vermogen.

1.81 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de kwalitatieve rapportage, zoals bedoeld in richtsnoer 12, de volgende informatie bevat met betrekking tot het eigen vermogen van de groep:

- a) de manier waarop het eigen vermogen van de groep is berekend onder aftrek van eventuele intragroeptransacties, met inbegrip van intragroeptransacties met ondernemingen uit andere financiële sectoren, en;
- b) de aard van de eventuele beperkingen op de overdraagbaarheid en fungibiliteit van het eigen vermogen in de betreffende ondernemingen.

Afdeling VI: Kwalitatieve informatie over de voor solvabiliteitsdoeleinden gehanteerde waardering

Richtsnoer 29 – Informatie over de waardering van activa

1.82 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de kwalitatieve rapportage, zoals bedoeld in richtsnoer 12, de volgende informatie bevat met betrekking tot de voor solvabiliteitsdoeleinden gehanteerde waardering van activa van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen:

- a) voor iedere materiële categorie activa afzonderlijk: de waarde van de activa en een omschrijving van de grondslagen, methoden en belangrijkste aannames die zijn gebruikt voor de voor solvabiliteitsdoeleinden gehanteerde waardering, en;
- b) voor iedere materiële categorie activa afzonderlijk: een kwantitatieve en kwalitatieve toelichting bij de materiële verschillen tussen de grondslagen, methoden en belangrijkste aannames die de onderneming voor de voor solvabiliteitsdoeleinden gehanteerde waardering heeft gebruikt en de grondslagen, methoden en belangrijkste aannames die voor de in de jaarrekeningen gehanteerde waardering zijn gebruikt.

Richtsnoer 30 – Informatie over de waardering van technische voorzieningen

1.83 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de kwalitatieve rapportage,

zoals bedoeld in richtsnoer 12, de volgende informatie bevat met betrekking tot de voor de solvabiliteitsdoeleinden gehanteerde waardering van technische voorzieningen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen:

- a) voor iedere materiële branche afzonderlijk: de waarde van de technische voorzieningen met inbegrip van het bedrag van de beste schatting en de risicomarge, alsmede een omschrijving van de grondslagen, methoden en belangrijkste aannames die voor de voor de solvabiliteitsdoelstellingen gehanteerde waardering van die technische voorzieningen zijn gebruikt;
- b) een omschrijving van het niveau van onzekerheid in verband met het bedrag van de technische voorzieningen;
- c) voor iedere materiële branche afzonderlijk: een kwantitatieve en kwalitatieve toelichting bij de materiële verschillen tussen de grondslagen, methoden en belangrijkste aannames die de onderneming voor de voor solvabiliteitsdoeleinden gehanteerde waardering heeft gebruikt en de grondslagen, methoden en belangrijkste aannames die voor de in de jaarrekeningen gehanteerde waardering zijn gebruikt, en;
- d) een omschrijving van de bedragen die op herverzekeringsovereenkomsten en Special Purpose Vehicles kunnen worden verhaald.

- 1.84 Overeenkomstig de artikelen 35 en 245 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de kwantitatieve rapportage, zoals bedoeld in richtsnoer 12, gedetailleerde informatie bevat over de relevante actuariële methoden en aannames die bij de berekening van de technische voorzieningen zijn gebruikt, waaronder gedetailleerde informatie over eventuele vereenvoudigingen die bij deze berekening zijn gebruikt, gedetailleerde informatie over de berekening van de risicomarge en de toewijzing daarvan aan de verschillende branches en een rechtvaardiging dat de gekozen methode in verhouding staat tot de aard, omvang en complexiteit van de risico's.

Richtsnoer 31 – Informatie over de waardering van andere verplichtingen

- 1.85 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de kwalitatieve rapportage, zoals bedoeld in richtsnoer 12, de volgende informatie bevat met betrekking tot de voor solvabiliteitsdoeleinden gehanteerde waardering van andere verplichtingen van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen:

- a) voor iedere materiële categorie andere verplichtingen afzonderlijk: de waarde van de andere verplichtingen en een omschrijving van de grondslagen, methodes en belangrijkste aannames die voor de voor solvabiliteitsdoeleinden gehanteerde waardering zijn gebruikt, en;
- b) voor iedere materiële categorie andere verplichtingen afzonderlijk: een kwantitatieve en kwalitatieve toelichting bij de materiële verschillen tussen

de waarderingsgrondslagen, methoden en belangrijkste aannames die de onderneming voor de voor solvabiliteitsdoeleinden gehanteerde waardering heeft gebruikt en de grondslagen, methoden en belangrijkste aannames die voor de in de jaarrekeningen gehanteerde waardering zijn gebruikt.

Richtsnoer 32 – Alle overige materiële informatie

- 1.86 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de kwalitatieve rapportage, zoals bedoeld in richtsnoer 12, een apart gedeelte bevat met eventuele andere materiële informatie met betrekking tot de voor solvabiliteitsdoeleinden gehanteerde waardering van activa en passiva van de verzekerings- en herverzekeringsonderneming:
- 1.87 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn dient de informatie over de voor solvabiliteitsdoeleinden gehanteerde waardering van activa en passiva een omschrijving te bevatten van:
- a) relevante aannames over toekomstige beheersactiviteiten, en;
 - b) relevante aannames over het gedrag van verzekeringnemers.
- 1.88 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat, als verzekerings- en herverzekeringsondernemingen technieken voor waarderungen op basis van een modellenbenadering gebruiken, de kwalitatieve rapportage, zoals bedoeld in richtsnoer 12, de volgende informatie bevat:
- a) identificatie van de activa en passiva waarop die waarderingsmethode van toepassing is;
 - b) rechtvaardiging van het gebruik van die waarderingsmethode voor de onder punt a) genoemde activa en passiva;
 - c) documentatie van de aannames die aan die waarderingsmethode ten grondslag liggen, en;
 - d) beoordeling van de waarderingsonzekerheid van de onder punt a) genoemde activa en passiva.

Richtsnoer 33 – Informatie over de voor solvabiliteitsdoeleinden gehanteerde waardering – Groepen

- 1.89 Overeenkomstig de artikelen 35 en 245 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de richtsnoeren 29 tot en met 32 van toepassing zijn op groepen en dat daarnaast informatie wordt verstrekt met betrekking tot de voor solvabiliteitsdoeleinden gehanteerde waardering van de groep wanneer de grondslagen, methoden en belangrijkste aannames die op groepsniveau worden gebruikt voor de voor solvabiliteitsdoeleinden gehanteerde waardering van de activa, de technische

voorzieningen en de andere verplichtingen van de groep materieel verschillen van de grondslagen, methoden en belangrijkste aannames die door een van de dochterondernemingen worden gebruikt voor de voor solvabiliteitsdoeleinden gehanteerde waardering van de activa, technische voorzieningen en andere verplichtingen, alsook een kwantitatieve en kwalitatieve toelichting van eventuele materiële verschillen.

Afdeling VII: Het rapportageproces en het rapportagebeleid van de onderneming

Richtsnoer 34 – Het rapportagebeleid van de onderneming

- 1.90 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat verzekerings- en -herverzekeringsondernemingen een rapportagebeleid opstellen dat voldoet aan richtsnoer 9 van de richtsnoeren voor het governancestelsel en dat daarnaast:
- a) uiteenzet welk bedrijfsonderdeel verantwoordelijk is voor het opstellen van rapportages aan de toezichthouder en welke bedrijfsonderdelen verantwoordelijk zijn voor de controle van de rapportages aan de toezichthouder;
 - b) de procedures en de tijdslijn beschrijft voor de voltooiing van de verschillende rapportagevereisten en de controle en goedkeuring daarvan, en;
 - c) een toelichting geeft op de procedures en controles die de betrouwbaarheid, volledigheid en samenhang van de geleverde gegevens garanderen, zodat een analyse en vergelijking over meerdere jaren kan worden uitgevoerd.

Afdeling VIII: Data van eerste toepassing en indieningstermijnen

Richtsnoer 35 – Eerste peildata en uiterste termijnen voor het indienen van informatie bij de bevoegde nationale autoriteiten

- 1.91 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat verzekerings- en herverzekeringsondernemingen de jaarlijkse kwantitatieve informatie, zoals bedoeld in de richtsnoeren 13,14 en 15 in afdeling III, met betrekking tot de jaarlijkse kwantitatieve informatie inzake het boekjaar dat eindigt op 31 december 2014, uiterlijk 22 weken na het einde van het boekjaar van de onderneming indienen.
- 1.92 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat verzekerings- en herverzekeringsondernemingen de driemaandelijke kwantitatieve informatie, zoals bedoeld in richtsnoer 16 in afdeling III, met betrekking tot de driemaandelijke kwantitatieve sjablonen inzake het kwartaal dat eindigt op 30 september 2015, uiterlijk acht weken na het einde van het betreffende kwartaal indienen.

- 1.93 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de kwalitatieve rapportage, zoals bedoeld in de afdelingen IV tot en met VI, inzake het boekjaar dat eindigt op 31 december 2014, uiterlijk 22 weken na het einde van het boekjaar van de onderneming wordt ingediend.
- 1.94 Voor de rapportages door groepen, de indiening van informatie, zoals bedoeld in afdeling III in de richtsnoeren 17, 18, 19, en 20 en de kwalitatieve informatie zoals bedoeld in de afdelingen IV tot en met VI, worden er zes weken toegevoegd aan de jaarlijkse en driemaandelijks indieningstermijnen zoals genoemd in de vorige artikelen.
- 1.95 Indien de nationale wetgeving ondernemingen en groepen toestaat om de financiële informatie voor de jaarrekening in te dienen op basis van een andere datum dan het einde van het kalenderjaar, kunnen de referentiedata voor de rapportages overeenkomstig worden aangepast. De referentiedata moeten worden goedgekeurd door de toezichthoudende autoriteit.

Afdeling IX: Middelen voor rapportage, valuta, eenheden, gegevenscontroles en overige

Richtsnoer 36 – Branches en extra identificatiecode

- 1.96 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat als de onder deze richtsnoeren ingediende informatie per branche wordt opgevraagd, de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen de branches gebruiken zoals beschreven in technische bijlage III.
- 1.97 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat met betrekking tot de informatie over activa en afgeleide instrumenten onder deze richtsnoeren de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen de categorieën en tabel van de aanvullende identificatiecode gebruiken zoals beschreven in de technische bijlagen IV en V.

Richtsnoer 37 – Middelen voor de kwantitatieve rapportage

- 1.98 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de kwantitatieve informatie, zoals bedoeld in afdeling III, elektronisch bij de bevoegde nationale autoriteiten wordt ingediend en de kwalitatieve rapportage zoals bedoeld in de afdelingen IV tot en met VI in een elektronisch leesbaar formaat.

Richtsnoer 38 – Valuta en eenheden

- 1.99 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat alle financiële gegevens worden ingediend in de rapportagevaluta van de onderneming en van de groep.

Dat betekent dat alle andere valuta's moeten worden omgerekend naar de valuta van de rapportage, waarbij de wisselkoers wordt gehanteerd die aan het einde van de rapportageperiode van kracht was.

- 1.100 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat alle kwantitatieve informatie wordt ingediend in eenheden.

Richtsnoer 39 – Gegevenscontroles

- 1.101 Overeenkomstig de artikelen 35 en 254 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de ontvangen gegevens in overeenstemming zijn met de in technische bijlage VI vastgestelde gegevenscontroles.

Compliance- en rapportageregels

- 1.102 Dit document bevat richtsnoeren die overeenkomstig artikel 16 van de Eiopa-verordening zijn opgesteld. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de Eiopa-verordening spannen de bevoegde autoriteiten zich tot het uiterste in om aan de richtsnoeren en aanbevelingen te voldoen.
- 1.103 Bevoegde autoriteiten die aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn om ze op te volgen, integreren deze richtsnoeren op passende wijze in hun regulerings- of toezichtkader.
- 1.104 Binnen twee maanden na de bekendmaking bevestigen de bevoegde autoriteiten aan Eiopa of zij aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn om deze richtsnoeren op te volgen, een en ander onder opgave van de redenen wanneer zij níet aan deze richtsnoeren voldoen of wanneer zij niet voornemens zijn om deze richtsnoeren op te volgen.
- 1.105 Indien de bevoegde autoriteiten niet binnen de gestelde termijn reageren, worden zij geacht in gebreke te zijn wat het voldoen aan de rapportagevereisten betreft.

Slotbepaling inzake herziening

- 1.106 Eiopa behoudt zich het recht voor om deze richtsnoeren te herzien.
- 1.107 In het bijzonder kunnen de data zoals genoemd in richtsnoer 35 worden herzien vanwege de laatste ontwikkelingen in de Omnibus II-onderhandelingen.

Technische bijlage I: Inhoud van kwantitatieve informatie

Deze bijlage bevat een toelichting op de soort informatie die bevoegde nationale autoriteiten moeten opnemen bij de indiening van informatie over elk onderdeel.

S.01.01 – Inhoud van de ingediende informatie

1. De inhoud van de ingediende informatie bevat de informatie zoals weergegeven in technische bijlage II onder S.01.01 (verschillende varianten), met details over de inhoud van de definitieve informatie die is ingediend

S.01.02 – Basisinformatie (oud BI)

2. De basisinformatie omvat de informatie uit technische bijlage II onder S.01.02 (verschillende varianten), met details van de basisinformatie over de onderneming en de inhoud van de kwantitatieve rapportage in het algemeen.

S.02.01 – Balans (oud BS-C1)

3. De balans omvat de informatie uit technische bijlage II onder S.02.01 (verschillende varianten), waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen waardering op basis van artikel 75 van de Solvabiliteit II-richtlijn en waardering op basis van de statutaire boekhouding van een onderneming of groep. De balans moet voor individuele rapportages alle activiteiten van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming bevatten en voor groepsrapportages de activiteiten van de hele groep.
4. Voor driemaandelijke rapportages worden de bovengenoemde balansgegevens uitsluitend gewaardeerd op basis van artikel 75 van de Solvabiliteit II-richtlijn.

S.02.02 – Activa en passiva per valuta (oud BS-C1D)

5. "Activa en passiva per valuta" omvat de informatie uit technische bijlage II onder S.02.02 (verschillende varianten) voor het aantal valuta's waarmee ten minste 90% van de totale activa en passiva kan worden gerapporteerd, uitgaande van de onderliggende valuta's van het actief of passief.

S.06.02 – Lijst van activa (oud AS-D1)

6. De gedetailleerde lijst van activa omvat de informatie uit technische bijlage II onder S.06.02 (verschillende varianten) en betreft de volgende specifieke vereisten:
 - a) een lijst, op stuksniveau, van de beleggingen, onder te verdelen in de activacategorieën 1 t/m 9 volgens technische bijlage IV (Complementaire identificatiecodecategorieën), onder aparte vermelding van de afgezonderde fondsen (ring-fenced funds) en, wanneer de onderneming of groep voor interne doeleinden onderscheid maakt tussen levensverzekerings- en

schadeverzekeringsactiviteiten, een onderverdeling tussen deze twee activiteiten en aandelenkapitaal;

- b) elk actief moet apart worden vermeld, in relatie tot elke portefeuille en/of elk afgezonderd fonds of elk overig intern fonds;
- c) voor de beleggingen die te classificeren zijn onder de onderstaande CIC-codes, volgens technische bijlage V - Complementaire identificatiecodetabel:
 - CIC 71 (Kasmiddelen) uitsluitend te rapporteren in één regel per valuta;
 - CIC 72 (Girale deposito's (kasequivalenten)) uitsluitend te rapporteren in één regel per combinatie (bank, valuta);
 - CIC 73 (Overige kortetermijndeposito's (looptijd korter dan één jaar) uitsluitend te rapporteren in één regel per combinatie (bank, valuta);
 - CIC 8X (Hypotheek en leningen) voor hypotheek en leningen ten laste van individuele personen, inclusief polisbeleningen, moeten twee regels worden opgenomen, één regel met betrekking tot leningen ten laste van het senior management en een andere met betrekking tot andere personen, zonder onderscheid naar individuele personen;
 - CIC 95 (Bedrijfsgebouwen en -middelen (voor eigen gebruik)), uitsluitend te rapporteren in één regel voor alle bedrijfsgebouwen en -middelen.

7. Voor een groepsrapportage gelden in aanvulling op de bovengenoemde vereisten de volgende specifieke vereisten.

- a) Bij gebruik van alleen methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn moet de geconsolideerde positie van de activa binnen de groep (d.w.z. zonder intragroepstransacties) worden aangegeven. De volgende gegevens moeten worden vermeld:
 - De juridische naam van de onderneming wordt niet vermeld.
 - Voor deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen of verzekeringsholdings: een gedetailleerde lijst van activa.
 - Voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings, nevendienstverlenende ondernemingen en Special Purpose Vehicles die dochterondernemingen zijn: een gedetailleerde lijst van activa.
 - Voor overige verbonden ondernemingen die dochterondernemingen zijn: elke onderneming wordt apart als één post worden weergegeven en ingedeeld op basis van de beschikbare opties in het onderdeel Deelneming.
 - Voor deelnemingen waarop de moederonderneming geen feitelijk overheersende invloed van betekenis uitoefent (niet-gecontroleerde

deelnemingen), zoals omschreven in artikel 33 van Richtlijn 1983/349/EG: elke van deze niet-gecontroleerde deelnemingen apart wordt als één post weergegeven en ingedeeld op basis van de beschikbare opties in het onderdeel Deelneming.

- Deelnemingen in overige financiële sectoren moeten apart als één post worden weergegeven en ingedeeld op basis van de beschikbare opties in het onderdeel Deelneming.

b) Bij gebruik van alleen methode 2 als omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn moet de rapportage de gedetailleerde lijst van activa bevatten van de deelnemende onderneming, de verzekeringsholdings en de dochterondernemingen, zonder de intragroepstransacties, en moet elke deelneming waarop de moederonderneming geen feitelijk overheersende invloed van betekenis uitoefent, zoals omschreven in artikel 33 van Richtlijn 1983/349/EG, apart als één post worden weergegeven. De volgende gegevens moeten worden vermeld:

- De juridische naam van de onderneming moet worden vermeld.
- Voor deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen of verzekeringsholdings: een gedetailleerde lijst van activa.
- Voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings, nevendienstverlenende ondernemingen en Special Purpose Vehicles die dochterondernemingen zijn (Europese Economische Ruimte, gelijkwaardige landen buiten de Europese Economische Ruimte en niet-gelijkwaardige landen buiten de Europese Economische Ruimte): een gedetailleerde lijst van activa.
- Voor overige verbonden ondernemingen die dochterondernemingen zijn (Europese Economische Ruimte, gelijkwaardige landen buiten de Europese Economische Ruimte en niet-gelijkwaardige landen buiten de Europese Economische Ruimte): elke onderneming wordt apart als één post weergegeven.
- Voor deelnemingen waarop de moederonderneming geen feitelijk overheersende invloed van betekenis uitoefent, zoals omschreven in artikel 33 van Richtlijn 1983/349/EG (Europese Economische Ruimte, gelijkwaardige landen buiten de Europese Economische Ruimte en niet-gelijkwaardige landen buiten de Europese Economische Ruimte): elke onderneming wordt apart als één post worden weergegeven.
- Deelnemingen in overige financiële sectoren moeten apart als één post worden weergegeven.

c) Bij gebruik van een combinatie van methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn en methode 2 als omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn geldt het volgende:

- i. Een deel van het rapport geeft de geconsolideerde positie van de te rapporteren activa binnen de groep weer (d.w.z. zonder intragroepstransacties). De volgende gegevens moeten worden vermeld:
- De juridische naam van de onderneming wordt niet vermeld.
 - Voor deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen of verzekeringsholdings waarvoor methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt: een gedetailleerde lijst van activa.
 - Voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings, nevendienstverlenende ondernemingen en Special Purpose Vehicles die dochterondernemingen zijn waarvoor methode 1 als omschreven in artikel 230 van Solvabiliteit II wordt gebruikt: een gedetailleerde lijst van activa.
 - Voor overige verbonden ondernemingen die dochterondernemingen zijn en waarvoor van methode 1 als omschreven in artikel 230 van Solvabiliteit II wordt gebruikt: elke onderneming wordt apart als één post weergegeven en ingedeeld op basis van de beschikbare opties in het onderdeel Deelneming.
 - Voor deelnemingen waarop de moederonderneming geen feitelijk overheersende invloed van betekenis uitoefent, zoals omschreven in artikel 33 van Richtlijn 1983/349/EG en waarvoor methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt: elke onderneming wordt apart als één post weergegeven en ingedeeld op basis van de beschikbare opties in het onderdeel Deelneming; deelnemingen in overige financiële sectoren moeten apart als één post worden weergegeven en ingedeeld op basis van de beschikbare opties in het onderdeel Deelneming.
 - Voor dochterondernemingen waarvoor methode 2 als omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten apart als één post worden weergegeven en ingedeeld op basis van de beschikbare opties in het onderdeel Deelneming.
 - Voor deelnemingen waarop de moederonderneming geen feitelijk overheersende invloed van betekenis uitoefent, zoals omschreven in artikel 33 van Richtlijn 1983/349/EG en waarvoor methode 2 als omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt: elke onderneming wordt apart als één post weergegeven en ingedeeld op basis van de beschikbare opties in het onderdeel Deelneming.
- ii. In het andere deel van het rapport moet de gedetailleerde lijst van activa van de deelnemende ondernemingen, de verzekeringsholdings en de dochterondernemingen worden opgenomen, zonder intragroepstransacties, en elke deelneming waarop de

moederonderneming geen feitelijk overheersende invloed van betekenis uitoefent, zoals omschreven in artikel 33 van Richtlijn 1983/349/EG, apart als één post. De volgende gegevens moeten worden vermeld:

- De juridische naam van de onderneming moet worden vermeld.
- Voor deelnemende verzekerings- en herverzekeringsondernemingen of verzekeringsholdings waarvoor methode 2 als omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt: een gedetailleerde lijst van activa.
- Voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings, nevendienstverlenende ondernemingen en Special Purpose Vehicles die dochterondernemingen zijn (Europese Economische Ruimte, gelijkwaardige landen buiten de Europese Economische Ruimte en niet-gelijkwaardige landen buiten de Europese Economische Ruimte) en waarvoor methode 2 als omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt: een gedetailleerde lijst van activa.
- Voor overige verbonden ondernemingen die dochterondernemingen zijn en waarvoor methode 2 als omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt: elke overige verbonden onderneming wordt apart als één post weergegeven.
- Voor deelnemingen waarop de moederonderneming geen feitelijk overheersende invloed van betekenis uitoefent, zoals omschreven in artikel 33 van Richtlijn 1983/349/EG en waarvoor methode 2 als omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn (Europese Economische Ruimte, gelijkwaardige landen buiten de Europese Economische Ruimte en niet-gelijkwaardige landen buiten de Europese Economische Ruimte): elke onderneming wordt apart als één post worden weergegeven.
- Deelnemingen in overige financiële sectoren moeten apart als één post worden weergegeven.

S.08.01 – Open posities afgeleide instrumenten (oud AS-D20)

8. De lijst "Open posities afgeleide instrumenten" omvat de informatie uit technische bijlage II onder S.08.01 (verschillende varianten) en betreft de volgende vereisten:
 - a) een lijst, op stuksniveau, van de afgeleide instrumenten, onder te verdelen in de activacategorieën A t/m F volgens technische bijlage IV (Complementaire identificatiecodecategorieën), onder aparte vermelding van de afgezonderde fondsen. Wanneer de onderneming of groep voor interne doeleinden onderscheid maakt tussen levensverzekerings- en

schadeverzekeringsactiviteiten, onderverdeeld in die twee activiteiten en aandelenkapitaal. Wanneer afgeleide instrumenten door de onderneming worden uitgegeven als interne (groeps)instrumenten en wanneer afgeleide instrumenten gerelateerd zijn aan de passiva van de onderneming:

- b) alle tijdens de rapportageperiode lopende contracten van afgeleide instrumenten die niet voor de rapportagereferentiedatum zijn beëindigd;
- c) elk afgeleid instrument moet apart worden vermeld, in relatie tot elke portefeuille en/of elk afgezonderd fonds of elk overig intern fonds;
- d) vermeld moeten worden de rechtstreeks aangehouden afgeleide instrumenten die niet indirect via beleggingsfondsen of gestructureerde producten worden aangehouden.

9. Voor een groepsrapportage gelden in aanvulling op de bovengenoemde vereisten de volgende specifieke vereisten.

a) Bij gebruik van alleen methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn moet de geconsolideerde positie van de afgeleide instrumenten binnen de groep (d.w.z. zonder intragroepstransacties) worden aangegeven. De volgende gegevens moeten worden vermeld:

- De juridische naam van de onderneming wordt niet vermeld.
- Voor deelnemende verzekeraars en herverzekeraars of verzekeringsholdings: een gedetailleerde lijst van de aangehouden afgeleide instrumenten.
- Voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings, nevendienstverlenende ondernemingen en Special Purpose Vehicles die dochterondernemingen zijn: een gedetailleerde lijst van de aangehouden afgeleide instrumenten.
- Afgeleide instrumenten die worden aangehouden door overige verbonden ondernemingen die dochterondernemingen zijn, worden niet vermeld.
- Afgeleide instrumenten die worden aangehouden door deelnemingen waarop de moederonderneming geen feitelijk overheersende invloed van betekenis uitoefent, zoals omschreven in artikel 33 van Richtlijn 1983/349/EG, worden niet vermeld.
- Afgeleide instrumenten die worden aangehouden door deelnemingen in overige financiële sectoren, worden niet vermeld.

b) Bij gebruik van alleen methode 2 als omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn moet de rapportage de gedetailleerde lijst van afgeleide instrumenten van de deelnemende ondernemingen, de verzekeringsholdings en dochterondernemingen bevatten, zonder de intragroepstransacties. De volgende gegevens moeten worden vermeld:

- De juridische naam van de onderneming moet worden vermeld,

- Voor deelnemende verzekeraars en herverzekeraars of verzekeringsholdings: een gedetailleerde lijst van de aangehouden afgeleide instrumenten.
 - Voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings, nevendienstverlenende ondernemingen en Special Purpose Vehicles die dochterondernemingen zijn (Europese Economische Ruimte, gelijkwaardige landen buiten de Europese Economische Ruimte en niet-gelijkwaardige landen buiten de Europese Economische Ruimte): een gedetailleerde lijst van de aangehouden afgeleide instrumenten.
 - Afgeleide instrumenten die worden aangehouden door overige verbonden ondernemingen die dochterondernemingen zijn, worden niet vermeld.
 - Afgeleide instrumenten die worden aangehouden door deelnemingen waarop de moederonderneming geen feitelijk overheersende invloed van betekenis uitoefent, zoals omschreven in artikel 33 van Richtlijn 1983/349/EG (Europese Economische Ruimte, gelijkwaardige landen buiten de Europese Economische Ruimte en niet-gelijkwaardige landen buiten de Europese Economische Ruimte), worden niet vermeld.
 - Afgeleide instrumenten die worden aangehouden door deelnemingen uit overige financiële sectoren (Europese Economische Ruimte, gelijkwaardige landen buiten de Europese Economische Ruimte en niet-gelijkwaardige landen buiten de Europese Economische Ruimte), worden niet vermeld.
- c) Bij gebruik van een combinatie van methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn en methode 2 als omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn geldt het volgende:
- i. Een deel van het rapport geeft de geconsolideerde positie van de te rapporteren afgeleide instrumenten binnen de groep weer (d.w.z. zonder intragroepstransacties). De volgende gegevens moeten worden vermeld:
 - De juridische naam van de onderneming wordt niet vermeld.
 - Voor deelnemende verzekeraars en herverzekeraars of verzekeringsholdings waarvoor methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt: een gedetailleerde lijst van de aangehouden afgeleide instrumenten.
 - Voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings, nevendienstverlenende ondernemingen Special Purpose Vehicles die dochterondernemingen zijn en waarvoor methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt

gebruikt: een gedetailleerde lijst van de aangehouden afgeleide instrumenten.

- Afgeleide instrumenten die worden aangehouden door overige verbonden ondernemingen die dochterondernemingen zijn en waarvoor methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt, worden niet vermeld.
 - Afgeleide instrumenten die worden aangehouden door deelnemingen waarop de moederonderneming geen feitelijk overheersende invloed van betekenis uitoefent, zoals omschreven in artikel 33 van Richtlijn 1983/349/EG, en waarvoor methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt, worden niet vermeld.
 - Afgeleide instrumenten die worden aangehouden door deelnemingen in overige financiële sectoren, worden niet vermeld.
 - Afgeleide instrumenten die worden aangehouden door dochters waarvoor methode 2 als omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt, worden niet vermeld.
 - Afgeleide instrumenten die worden aangehouden door deelnemingen waarop de moederonderneming geen feitelijk overheersende invloed van betekenis uitoefent, zoals omschreven in artikel 33 van Richtlijn 1983/349/EG, en waarvoor methode 2 als omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt, worden niet vermeld.
- ii. In het andere deel van het rapport moet de gedetailleerde lijst van afgeleide instrumenten van de deelnemende ondernemingen, de verzekeringsholdings en dochterondernemingen worden opgenomen, zonder de intragroepstransacties. De volgende gegevens moeten worden vermeld:
- De juridische naam van de onderneming moet worden vermeld.
 - Bij gebruik van methode 2 als omschreven in artikel 233 van Solvabiliteit II moet voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen, verzekeringsholdings, nevendienstverlenende ondernemingen en Special Purpose Vehicles die dochterondernemingen zijn (Europese Economische Ruimte, gelijkwaardige landen buiten de Europese Economische Ruimte en niet-gelijkwaardige landen buiten de Europese Economische Ruimte), waarvoor methode 2 als omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt: een gedetailleerde lijst van de aangehouden afgeleide instrumenten.
 - Afgeleide instrumenten die worden aangehouden door overige verbonden ondernemingen die dochterondernemingen zijn en waarvoor

methode 2 als omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt, worden niet vermeld.

- Afgeleide instrumenten die worden aangehouden door deelnemingen waarop de moederonderneming geen feitelijk overheersende invloed van betekenis uitoefent, zoals omschreven in artikel 33 van Richtlijn 1983/349/EG (Europese Economische Ruimte, gelijkwaardige landen buiten de Europese Economische Ruimte en niet-gelijkwaardige landen buiten de Europese Economische Ruimte), en waarvoor methode 2 als omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt, worden niet vermeld.
- Afgeleide instrumenten die worden aangehouden door deelnemingen in overige financiële sectoren (Europese Economische Ruimte, gelijkwaardige landen buiten de Europese Economische Ruimte en niet-gelijkwaardige landen buiten de Europese Economische Ruimte), en waarvoor methode 2 zoals omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt, worden niet vermeld.

S.14.01.a – Technische voorzieningen voor levensverzekeringen en ziektekostenverzekeringen vergelijkbaar met leven (oud TP-F1Q)

10. Technische voorzieningen voor levensverzekeringen en ziektekostenverzekeringen vergelijkbaar met levensverzekeringen, voor iedere branche als omschreven in technische bijlage II (Branches), omvat de informatie uit technische bijlage II onder S.14.01.a, en betreft de volgende vereisten:
- a) de als geheel berekende technische voorzieningen (repliceerbare portefeuille);
 - b) bruto beste schatting van technische voorzieningen, berekend als de som van de beste schatting en de risicomarge (niet-repliceerbare portefeuille);
 - c) totaal aan bedragen dat uit hoofde van herverzekering en op Special Purpose Vehicles kan worden verhaald na correctie voor de verwachte verliezen door wanbetaling van een tegenpartij, en;
 - d) risicomarge.

S.14.01.b – Technische voorzieningen voor levensverzekeringen en ziektekostenverzekeringen vergelijkbaar met levensverzekeringen (oud TP-F1)

11. “Technische voorzieningen voor levensverzekeringen en ziektekostenverzekeringen vergelijkbaar met levensverzekeringen”, voor iedere branche als omschreven in technische bijlage II (Branches), omvat de informatie uit technische bijlage II onder S.14.01.b, en betreft de volgende vereisten:

- a) de als geheel berekende technische voorzieningen (repliceerbare portefeuille);
- b) bruto beste schatting van technische voorzieningen, berekend als de som van de beste schatting en de risicomarge (niet-repliceerbare portefeuille);
- c) totaal aan bedragen dat uit hoofde van herverzekering en op Special Purpose Vehicles kan worden verhaald na correctie voor de verwachte verliezen door wanbetaling van een tegenpartij en;
- d) risicomarge;
- e) voor de bedragen van de bruto beste schattingen per land worden alleen de volgende onderdelen weergegeven:
 - i. bruto beste schatting voor de verschillende landen – land van herkomst;
 - ii. bruto beste schatting voor de verschillende landen – voor landen binnen de materialiteitsdrempel;
 - iii. bruto beste schatting voor de verschillende landen – voor landen binnen de Europese Economische Ruimte buiten de materialiteitsdrempel;
 - iv. bruto beste schatting voor verschillende landen – voor landen buiten de Europese Economische Ruimte buiten de materialiteitsdrempel;
- f) het bedrag van de bruto beste schatting per land heeft betrekking op de locatie van het verzekerde risico.

12. Toepassing van de materialiteitsdrempel:

- i. vermelding van de bruto beste schatting voor de landen die tot 90% van de beste schatting voor directe transacties in een bepaalde branche vertegenwoordigen, waarbij de rest wordt aangegeven in de onderdelen “Voor landen binnen de Europese Economische Ruimte buiten de materialiteitsdrempel” of “Voor landen buiten de Europese Economische Ruimte buiten de materialiteitsdrempel”;
- ii. ii. ongeacht de materialiteitsdrempel moet de bruto beste schatting in het land van herkomst worden aangegeven.

S.17.01.a - Technische voorzieningen voor schadeverzekeringen (oud TP-E1Q)

13. “Technische voorzieningen voor schadeverzekeringen”, voor alle branches als omschreven in technische bijlage III (Branches), waarbij directe verzekeringen samen met geaccepteerde proportionele herverzekeringen worden aangegeven, omvat de informatie uit technische bijlage II onder S.17.01.a, en betreft de volgende vereisten:
- a) de als geheel berekende technische voorzieningen (repliceerbare portefeuille);

- b) bruto beste schatting van technische voorzieningen, berekend als de som van de beste schatting en de risicomarge (niet-repliceerbare portefeuille);
- c) totaal aan bedragen dat op herverzekeringsovereenkomsten en Special Purpose Vehicles kan worden verhaald na correctie voor de verwachte verliezen door wanbetaling van een tegenpartij, en;
- d) risicomarge.

S.17.01.b – Technische voorzieningen voor schadeverzekeringen(oud TP-E1)

14. "Technische voorzieningen voor schadeverzekeringen – beste schatting per land", voor iedere branche als omschreven in technische bijlage III (Branches), waarbij directe verzekeringen samen met geaccepteerde proportionele herverzekeringsovereenkomsten worden weergegeven, omvat de informatie uit technische bijlage II onder S.17.01.b, en betreft de volgende vereisten:

- a) als geheel berekende technische voorzieningen (repliceerbare portefeuille);
- b) bruto beste schatting van technische voorzieningen berekend als de som van de beste schatting en de risicomarge (niet-repliceerbare portefeuille);
- c) totaal aan bedragen dat op herverzekeringsovereenkomsten en Special Purpose Vehicles kan worden verhaald na correctie voor de verwachte verliezen door wanbetaling van een tegenpartij, en;
- d) risicomarge;
- e) voor de bedragen van de bruto beste schattingen per land mogen alleen de volgende onderdelen worden aangegeven.
 - i. bruto beste schatting voor de verschillende landen – land van herkomst;
 - ii. bruto beste schatting voor de verschillende landen – voor landen binnen de materialiteitsdrempel;
 - iii. totaal bruto beste schatting voor landen binnen de Europese Economische Ruimte buiten de materialiteitsdrempel;
 - iv. totaal bruto beste schatting voor landen buiten de Europese Economische Ruimte buiten de materialiteitsdrempel;
- f) het bedrag van de bruto beste schatting per land heeft betrekking op de lokalisatie van het risico voor de branches "Medische kosten", "Inkomensderving", "Arbeidsongevallen", "Brand en andere schade aan eigendommen" en "Krediet en borgtochtverzekeringen";
- g) het bedrag van de bruto beste schatting per land heeft betrekking op het land dat de verplichtingen aangaat voor de overige schadeverzekeringsbranches.

15. Toepassing van de materialiteitsdrempel:

- a) vermelding van de bruto beste schatting voor de landen die tot 90% van de beste schatting voor directe transacties in een bepaalde branche vertegenwoordigen, waarbij de rest wordt aangegeven in de onderdelen "Voor landen binnen de Europese Economische Ruimte buiten de materialiteitsdrempel" of "Voor landen buiten de Europese Economische Ruimte buiten de materialiteitsdrempel", en;
- b) ongeacht de materialiteitsdrempel moet de bruto beste schatting in het land van herkomst worden aangegeven.

S.23.01 – Eigen vermogen (oud OF-B1Q en OF-B1)

- 16. "Eigen vermogen" omvat de informatie uit technische bijlage II onder S.23.01, en betreft de volgende vereisten:
 - a) informatie over kernvermogensbestanddelen en tiers;
 - b) informatie over aanvullende vermogensbestanddelen en tiers;
 - c) informatie over beschikbaar en in aanmerking komend eigen vermogen om aan de solvabiliteitsvereisten te voldoen;
 - d) informatie over reconciliatiereserve, en;
 - e) informatie over de verwachte winst op de toekomstige premies in het schade- en levensverzekeringsbedrijf.

S.25.01 – Solvabiliteitskapitaalvereiste – voor ondernemingen met de standaardformule of gedeeltelijk interne modellen (oud SCR-B2A)

- 17. "Solvabiliteitskapitaalvereiste – voor ondernemingen met de standaardformule of gedeeltelijk interne modellen" omvat de informatie uit technische bijlage II onder S.25.01 (verschillende varianten), en betreft de informatie over het solvabiliteitskapitaalvereiste berekend volgens de standaardformule of, voor ondernemingen die gebruikmaken van gedeeltelijk interne modellen, gesplitst in een deel dat is berekend volgens de standaardformule en een deel dat is berekend volgens een gedeeltelijk intern model.
- 18. Voor een groepsrapportage gelden in aanvulling op de bovengenoemde vereisten de volgende specifieke vereisten:
 - a) Deze informatie is van toepassing wanneer methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn alleen of in combinatie met methode 2 als omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt;
 - b) Wanneer een combinatiemethode wordt gebruikt, wordt deze informatie alleen ingediend voor het groeps gedeelte dat is berekend met methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn;
 - c) Deze informatie is niet van toepassing op groepen wanneer alleen methode 2 wordt gebruikt.

S.25.02– Solvabiliteitskapitaalvereiste – voor ondernemingen met gedeeltelijk interne modellen (oud SCR-B2B)

19. "Solvabiliteitskapitaalvereiste – voor ondernemingen op basis van gedeeltelijk interne modellen" omvat de informatie uit technische bijlage II onder S.25.02 (verschillende varianten), en betreft informatie over het solvabiliteitskapitaalvereiste berekend volgens een gedeeltelijk intern model.
20. Voor een groepsrapportage gelden in aanvulling op de bovengenoemde vereisten de volgende specifieke vereisten:
 - a) Deze informatie is van toepassing wanneer methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn alleen of in combinatie met methode 2 als omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt;
 - b) Wanneer een combinatiemethode wordt gebruikt, wordt deze informatie alleen ingediend voor het groepsgedeelte dat is berekend met methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn;
 - c) Deze informatie is niet van toepassing op groepen wanneer alleen 2 wordt gebruikt.

S.25.03.– Solvabiliteitskapitaalvereiste – voor ondernemingen met geheel interne modellen (oud SCR-B2C)

21. "Solvabiliteitskapitaalvereiste – voor ondernemingen met geheel interne modellen" omvat de informatie uit technische bijlage II onder S.25.03 (verschillende varianten), en betreft informatie over het solvabiliteitskapitaalvereiste berekend volgens een geheel intern model.
22. Voor een groepsrapportage gelden in aanvulling op de bovengenoemde vereisten de volgende specifieke vereisten:
 - a) Deze informatie is van toepassing wanneer methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn alleen of in combinatie met methode 2 als omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt;
 - b) Wanneer een combinatiemethode wordt gebruikt, wordt deze informatie alleen ingediend voor het groepsgedeelte dat is berekend met methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn;
 - c) Deze informatie is niet van toepassing op groepen wanneer alleen methode 2 wordt gebruikt.

S.26.01– Solvabiliteitskapitaalvereiste – marktrisico (oud SCR-B3A)

23. "Solvabiliteitskapitaalvereiste – marktrisico" omvat de informatie uit technische bijlage II onder S.26.01 (verschillende varianten), en betreft informatie over

het solvabiliteitskapitaalvereiste voor marktrisico berekend volgens de standaardformule.

24. Voor een groepsrapportage gelden in aanvulling op de bovengenoemde vereisten de volgende specifieke vereisten:
- a) Deze informatie is van toepassing wanneer methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn alleen of in combinatie met methode 2 als omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt;
 - b) Wanneer een combinatiemethode wordt gebruikt, wordt deze informatie alleen ingediend voor het groepsgedeelte dat is berekend met methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn;
 - c) Deze informatie is niet van toepassing op groepen wanneer alleen methode 2 wordt gebruikt.

S.26.02– Solvabiliteitskapitaalvereiste – tegenpartijrisico (oud SCR-B3B)

25. "Solvabiliteitskapitaalvereiste – tegenpartijrisico" omvat de informatie uit technische bijlage II onder S.26.02 (verschillende varianten), en betreft informatie over het solvabiliteitskapitaalvereiste voor tegenpartijrisico dat is berekend volgens de standaardformule.
26. Voor een groepsrapportage gelden in aanvulling op de bovengenoemde vereisten de volgende specifieke vereisten:
- a) Deze informatie is van toepassing wanneer methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn alleen of in combinatie met methode 2 als omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt;
 - b) Wanneer een combinatiemethode wordt gebruikt, wordt deze informatie alleen ingediend voor het groepsgedeelte dat is berekend met methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn;
 - c) Deze informatie is niet van toepassing op groepen wanneer alleen methode 2 wordt gebruikt.

S.26.03– Solvabiliteitskapitaalvereiste – levensverzekeringstechnisch risico (oud SCR-B3C)

27. "Solvabiliteitskapitaalvereiste – levensverzekeringstechnisch risico" omvat de informatie uit technische bijlage II onder S.26.03 (verschillende varianten), en betreft informatie over het solvabiliteitskapitaalvereiste voor levensverzekeringstechnisch risico, berekend volgens de standaardformule.
28. Voor een groepsrapportage gelden in aanvulling op de bovengenoemde vereisten de volgende specifieke vereisten:

- a) Deze informatie is van toepassing wanneer methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn alleen of in combinatie met methode 2 als omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt;
- b) Wanneer een combinatiemethode wordt gebruikt, wordt deze informatie alleen ingediend voor het groeps gedeelte dat is berekend met methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn;
- c) Deze informatie is niet van toepassing op groepen wanneer alleen methode 2 wordt gebruikt.

S.26.04– Solvabiliteitskapitaalvereiste – ziektekostenverzekeringstechnisch risico (oud SCR-B3D)

- 29. "Solvabiliteitskapitaalvereiste – ziektekostenverzekeringstechnisch risico" omvat de informatie uit technische bijlage II onder S.26.04 (verschillende varianten), en betreft informatie over het solvabiliteitskapitaalvereiste voor ziektekostenverzekeringstechnisch risico, berekend volgens de standaardformule.
- 30. Voor een groepsrapportage gelden in aanvulling op de bovengenoemde vereisten de volgende specifieke vereisten:
 - a) Deze informatie is van toepassing wanneer methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn alleen of in combinatie met methode 2 als omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt;
 - b) Wanneer een combinatiemethode wordt gebruikt, wordt deze informatie alleen ingediend voor het groeps gedeelte dat is berekend met methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn;
 - c) Deze informatie is niet van toepassing op groepen wanneer alleen methode 2 wordt gebruikt.

S.26.05– Solvabiliteitskapitaalvereiste – schadeverzekeringstechnisch risico (oud SCR-B3E)

- 31. "Solvabiliteitskapitaalvereiste – schadeverzekeringstechnisch risico" omvat de informatie uit technische bijlage II onder S.26.05 (verschillende varianten), en betreft informatie over het solvabiliteitskapitaalvereiste voor schadeverzekeringsrisico, berekend volgens de standaardformule.
- 32. Voor een groepsrapportage gelden in aanvulling op de bovengenoemde vereisten de volgende specifieke vereisten:
 - a) Deze informatie is van toepassing wanneer methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn alleen of in combinatie met

methode 2 als omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt;

- b) Wanneer een combinatiemethode wordt gebruikt, wordt deze informatie alleen ingediend voor het groeps gedeelte dat is berekend met methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn;
- c) Deze informatie is niet van toepassing op groepen wanneer alleen methode 2 wordt gebruikt.

S.26.06– Solvabiliteitskapitaalvereiste – operationeel risico (oud SCR-B3G)

- 33. “Solvabiliteitskapitaalvereiste – operationeel risico” omvat de informatie uit technische bijlage II onder S.26.06 (verschillende varianten), en betreft informatie over het solvabiliteitskapitaalvereiste voor operationeel risico, berekend volgens de standaardformule.
- 34. Voor een groepsrapportage gelden in aanvulling op de bovengenoemde vereisten de volgende specifieke vereisten:
 - a) Deze informatie is van toepassing wanneer methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn alleen of in combinatie met methode 2 als omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt;
 - b) Wanneer een combinatiemethode wordt gebruikt, wordt deze informatie alleen ingediend voor het groeps gedeelte dat is berekend met methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn;
 - c) Deze informatie is niet van toepassing op groepen wanneer alleen methode 2 wordt gebruikt.

S.27.01– Solvabiliteitskapitaalvereiste – catastroferisico in de schadeverzekeringsbranche

- 35. “Solvabiliteitskapitaalvereiste – rampenrisico in de schadeverzekeringsbranche” omvat de informatie uit technische bijlage II onder S.27.01 (verschillende varianten), en betreft de volgende vereisten:
 - a) informatie over het solvabiliteitskapitaalvereiste voor rampenrisico in de schadeverzekeringsbranche, inclusief rampenrisico in de ziektekostenverzekeringsbranche dat is berekend volgens de standaardformule;
 - b) voor iedere soort rampenrisico moeten de risicoverminderende effecten van de specifieke herverzekeringscontracten en Special Purpose Vehicles van de onderneming worden vastgesteld. Deze prospectieve berekening moet worden gebaseerd op het herverzekeringsprogramma van de volgende indiening van gegevens.

36. Voor een groepsrapportage gelden in aanvulling op de bovengenoemde vereisten de volgende specifieke vereisten:
- a) Deze informatie is van toepassing wanneer methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn alleen of in combinatie met methode 2 als omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn wordt gebruikt;
 - b) Wanneer een combinatiemethode wordt gebruikt, wordt deze informatie alleen ingediend voor het groepsgedeelte dat is berekend met methode 1 als omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn;
 - c) Deze informatie is niet van toepassing op groepen wanneer alleen methode 2 wordt gebruikt.

S.28.01– Minimumkapitaalvereiste (niet-gemengde verzekeringsondernemingen) (oud MCR-B4A)

37. “Minimumkapitaalvereiste – niet-gemengde ondernemingen” omvat de informatie uit technische bijlage II onder S.28.01 (verschillende varianten), en betreft de informatie over het minimumkapitaalvereiste voor niet-gemengde ondernemingen.

S.28.02– Minimumkapitaalvereiste – Gemengde verzekeringsondernemingen (oud MCR-B4B)

38. “Minimumkapitaalvereiste – gemengde ondernemingen” omvat de informatie uit technische bijlage II onder S.28.02 (afwijkende vorm), en betreft de informatie over het minimumkapitaalvereiste voor gemengde ondernemingen.

S.32.01.g– Tot de groep behorende ondernemingen (oud G01)

39. “Tot de groep behorende ondernemingen” omvat de informatie uit technische bijlage II onder S.32.01.g, en betreft de volgende vereisten:
- a) lijst van de ondernemingen die tot de groep behoren onder vermelding van hun rechtsvorm, hun relevante bevoegde nationale autoriteit en het soort onderneming;
 - b) rangschikkingscriteria voor iedere vermelde entiteit;
 - c) zeggenschapscriteria;
 - d) informatie over de mate waarin de ondernemingen onder het groepstoezicht vallen en de methode waarmee het solvabiliteitskapitaalvereiste is berekend.

S.33.01.g– Vereisten met betrekking tot verzekeringsondernemingen of herverzekeringsondernemingen op individueel niveau

40. "Vereisten met betrekking tot verzekeringsondernemingen of herverzekeringsondernemingen op individueel niveau" omvat de informatie uit technische bijlage II onder S.33.01.g, en betreft de volgende vereisten.
41. Bij gebruik van methode 2 zoals omschreven in artikel 233 van de Solvabiliteit II-richtlijn, voor alle verzekerings- of herverzekeringsondernemingen binnen de Europese Economische Ruimte en daarbuiten (als de regels van de Solvabiliteit II-richtlijn worden toegepast):
- a) lijst van de vereisten op individueel niveau voor ondernemingen die tot de groep behoren, inclusief het individuele solvabiliteitskapitaalvereiste onderverdeeld in verschillende risicocategorieën, het individuele minimumkapitaalvereiste en het op individuele basis berekende in aanmerking komende eigen vermogen om te voldoen aan het solvabiliteitskapitaalvereiste;
 - b) bij gebruik van de standaardformule informatie over vereenvoudigingen en de toepassing van een gedeeltelijk intern model;
 - c) informatie over interne modellen op individueel of groepsniveau.
42. In aanvulling daarop, voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen buiten de Europese Economische Ruimte, alle lokale kapitaalvereisten, minimumkapitaalvereisten en het volgens de lokale regels in aanmerking komende eigen vermogen, ongeacht de berekeningsmethode.

S.34.01.g – Vereisten met betrekking tot overige gereguleerde en niet-gereguleerde financiële ondernemingen, waaronder verzekeringsholdings, op individueel niveau (oud G04)

43. "Vereisten met betrekking tot overige gereguleerde en niet-gereguleerde financiële ondernemingen, waaronder gemengde verzekeringsholdings, op individueel niveau" omvat de informatie uit technische bijlage II onder S.34.01.g, en betreft een overzicht van de individuele vereisten van overige gereguleerde financiële ondernemingen en overige niet-gereguleerde financiële ondernemingen, waaronder gecontroleerde en niet-gecontroleerde verzekeringsholdings, volgens alle berekeningsmethoden, inclusief het theoretische solvabiliteitskapitaalvereiste of het sectorspecifieke kapitaalvereiste, het theoretische minimumkapitaalvereiste of het sectorspecifieke minimumkapitaalvereiste en het in aanmerking komende eigen vermogen.

S.35.01.g – Bijdrage aan technische voorzieningen op groepsniveau (oud G14)

44. De lijst van technische voorzieningen die bijdragen aan de technische voorzieningen op groepsniveau, omvat de informatie uit technische bijlage II onder S.35.01.g, en betreft de volgende vereisten:

- a) lijst van technische voorzieningen – schadeverzekeringen met uitzondering van ziektekostenverzekeringen;
- b) lijst van technische voorzieningen – ziektekostenverzekeringen vergelijkbaar met schade;
- c) lijst van technische voorzieningen – ziektekostenverzekeringen vergelijkbaar met leven;
- d) lijst van technische voorzieningen – levensverzekeringen met uitzondering van ziektekostenverzekeringen en aan een index gekoppelde en fractieverzekeringen;
- e) lijst van technische voorzieningen – aan een index gekoppelde en fractieverzekeringen, en;
- f) totaal van de technische voorzieningen (met uitzondering van intragroepstransacties).

45. De sjabloon is van toepassing voor methode 1 zoals omschreven in artikel 230 van de Solvabiliteit II-richtlijn, voor methode 2 zoals omschreven in de Solvabiliteit II-richtlijn en voor een combinatie van de methoden 1 en 2.